

Εκλογές ΕΣΔΕΠ/ΑΠΘ και ΠΟΣΔΕΠ 2017

ΚΙΝΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ

Συνεχίζουμε Ακαδημαϊκά και Ακηδεμόνευτα

Σας καλούμε να στηρίξετε τις προσπάθειες και το ψηφοδέλιό μας ΚΙΠΑΝ & Συνεργαζόμενοι

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΕΣΔΕΠ / ΑΠΘ

Ατματζίδης Χαράλαμπος	Θεολογίας
Βόλος Χρήστος	Φυσικής
Γαλαζούλας Χρήστος	ΤΕΦΑΑ
Ζαρωτιάδης Γρηγόρης	Οικονομικών Επιστημών
Λιτσαρδάκης Γιώργος	ΤΗΜΜΥ
Χαριτωνίδης Κώστας	ΤΕΦΑΑ
Χατζηπαντελής Θόδωρος	Πολιτικών Επιστημών
Χρυσάφης Κώστας	Φυσικής

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΣΔΕΠ / ΑΕΙ

Ανδρεάδης Γιάννης	Πολιτικών Επιστημών
Ατματζίδης Χαράλαμπος	Θεολογίας
Βόλος Χρήστος	Φυσικής
Γαλαζούλας Χρήστος	ΤΕΦΑΑ
Δογάνης Γιώργος	ΤΕΦΑΑ
Ζαρωτιάδης Γρηγόρης	Οικονομικών Επιστημών
Κασάπη Ελένη	Ιταλικής Γλώσσας & Φιλολογίας
Λιτσαρδάκης Γιώργος	ΤΗΜΜΥ
Παπάζογλου Λυσίμαχος	Κτηνιατρικής
Παπουτσής Αχιλλέας	Χημείας
Τζήμου-Τσιτουρίδου Ρωξάνη	Χημικών Μηχανικών
Τσόκας Γρηγόρης	Γεωλογίας
Χαριτωνίδης Κώστας	ΤΕΦΑΑ
Χατζηπαντελής Θόδωρος	Πολιτικών Επιστημών
Χρηστάρας Βασίλης	Γεωλογίας
Χιντήρογλου Χάρης	Βιολογίας
Χρυσάφης Κώστας	Φυσικής

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μπουμπάρα Κωνσταντίνα	Ιταλικής Γλώσσας & Φιλολογίας
-----------------------	-------------------------------

Η ΚΙΠΑΝ αγωνίζεται στον ΕΣΔΕΠ και στην ΠΟΣΔΕΠ, με σταθερότητα και επιμονή στις ακαδημαϊκές αρχές **για ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο** και στις δημοκρατικές αρχές **για ακηδεμόνευτη συνδικαλιστική εκπροσώπηση.**

Μέχρι την εμφάνιση των νεοπαγών σχημάτων, η ΚΙΠΑΝ – ΕΚΠ ΑΠΘ αποτελούσε τον μόνο πόλο αμφισβήτησης της παραδοσιακής, κομματικά εξαρτημένης συνδικαλιστικής πρακτικής, πρακτική που κορυφώθηκε τη διετία 2011-12 (πρόεδρος του ΕΣΔΕΠ Γ.Κρεστενίτης, γραμματέας Ν.Νικολάου) με τη σχεταριστική αντίληψη και τη γενική πολιτική να προτάσσεται των ακαδημαϊκών ζητημάτων και των καθημερινών προβλημάτων.

Στο πλαίσιο αυτό η ΚΙΠΑΝ συνέβαλε στην ουσιαστική λειτουργία του ΕΣΔΕΠ τα τελευταία χρόνια, και συνυπογράφει τον απολογισμό του ΔΣ του Συλλόγου 2015-16: (http://esdep.web.auth.gr/wp-content/uploads/2016/12/%CE%95%CE%9A%CE%98%CE%95%CE%A3%CE%97-%CE%A0%CE%95%CE%A0%CE%A1%CE%91%CE%93%CE%9C%CE%95%CE%9D%CE%A9%CE%9D-%CE%94%CE%A3_2015-16.pdf).

Επισημαίνουμε ότι η διετία που πέρασε, από τις προηγούμενες εκλογές σε ΕΣΔΕΠ και ΠΟΣΔΕΠ, συμπίπτει με τη διετία της συγκυβέρνησης των δύο κομμάτων, του «Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς» και των «Ανεξαρτήτων Ελλήνων - Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία», η οποία έχει οδηγήσει τα πανεπιστήμια και το προσωπικό τους σε ακόμη χειρότερη θέση, τόσο σε θεσμικό επίπεδο όσο και στα οικονομικά.

Η ολοένα και περισσότερο κάθε χρόνο αποψίλωση του εκπαιδευτικού και τεχνικού προσωπικού αντιμετωπίστηκε κύρια με την **τακτική των εξυπηρετήσεων συγκεκριμένων ομάδων εργαζομένων** και όχι μέσα από μια ορθολογική πολιτική ανάπτυξης των ιδρυμάτων.

Η ένταξη των διδακτόρων διοικητικών υπαλλήλων ΙΔΑΧ σε θέσεις ΕΔΙΠ και η προσπάθεια, που προς το παρόν ακυρώθηκε, να μετατραπούν οι θέσεις τους με τυπικές διαδικασίες σε μόνιμους λέκτορες (βαθμίδα καταργημένη!) ή σε επίκουρους καθηγητές, οι μετατάξεις εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης σε θέσεις ΕΔΙΠ, και διοικητικών υπαλλήλων σε θέσεις ΕΤΕΠ, φέρνουν το πανεπιστήμιο σε χειρότερη κατάσταση από το παρελθόν.

Η εκπαιδευτική διαδικασία αντιμετωπίζεται με λογικές επιδότησης της ανεργίας μέσα από τα προγράμματα «απόκτησης διδακτικής εμπειρίας» με αυτοδύναμες αναθέσεις (!) σε πρόσωπα χωρίς εμπειρία και τις νέες θέσεις 407. Το πανεπιστήμιο χρειάζεται πολιτικές προσλήψεων με βάθος χρόνου και όχι επιδόματα ανεργίας.

Τα πανεπιστήμια σήμερα χρειάζονται νέα μέλη ΔΕΠ, καθώς και λοιπό προσωπικό, που θα προέλθουν όμως μέσα από **διαδικασίες ανοικτών προκηρύξεων**, μετά από μια ουσιαστική **συζήτηση των προτεραιοτήτων** που το πανεπιστήμιο θα έχει επιλέξει.

Τα δύο τελευταία χρόνια, για πρώτη φορά εδώ και δεκαετίες, **έχουμε κάθε μήνα καινούργιες διατάξεις που αφορούν τα ΑΕΙ**, νόμους να ακυρώνουν διατάξεις που μόλις είχαν ψηφιστεί, νόμους να διορθώνουν νόμους, και μετά να χρειάζονται και εγκύκλιοι για να τους ξαναδιορθώσουν.

Οι παλινωδίες, που προκαλούνται από την αστάθεια πολιτικής (ήδη άλλαξαν δύο υπουργοί παιδείας) και τη νομοθετική ανικανότητα, οδηγούν σε **διοικητική αποδιοργάνωση**, με ερωτήματα για τη νομιμότητα διοικητικών πράξεων και με τεράστιες καθυστερήσεις σε τομείς, όπως η πρόσφατη αδυναμία εκλογής μελών ΔΕΠ με το νέο θεσμικό πλαίσιο, έξι μήνες μετά τη δημοσίευσή του.

Τα ιδρύματα συνεχίζουν να μην μπορούν να ετοιμάσουν νέους οργανισμούς και εσωτερικούς κανονισμούς γιατί αφενός αυτό δεν είναι στις προτεραιότητες του υπουργείου, αλλά πολύ περισσότερο γιατί **το θεσμικό πλαίσιο αλλάζει διαρκώς**, γεγονός που δεν επιτρέπει την εναρμόνιση των οργανισμών με το θεσμικό πλαίσιο. Η θεσμική ρευστότητα μετατρέπει τη σύνταξη κανονιστικών διατάξεων σε σισύφειο έργο.

Η κυβέρνηση αδυνατώντας να ξεπεράσει και τις δικές της εσωτερικές αντιφάσεις δεν έχει καταφέρει να παρουσιάσει εδώ και δυο χρόνια μια ολοκληρωμένη πολιτική ανάπτυξης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ο τόσο διαφημισμένος **«εθνικός διάλογος» ολοκληρώθηκε με μηδέν αποτέλεσμα**, όπως σωστά είχαμε προβλέψει, και αντί μιας ολοκληρωμένης παρέμβασης επιλέγονται οι παρεμβάσεις σε επί μέρους θέματα όπως η αποδυνάμωση των συμβουλίων και, οι νέες διαδικασίες εκλογής και εξέλιξης των μελών ΔΕΠ.

Κατατίθενται νομοσχέδια, που υποτίθεται πως τέθηκαν σε διαβούλευση, και αποσύρονται αμέσως μόλις η ιδεοληψία έρχεται αντιμέτωπη με την πραγματικότητα, με χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτό για τις **μεταπτυχιακές σπουδές**.

Όλα αυτά δείχνουν περίτρανα αφενός μεν την ουσιαστική αδυναμία της κυβέρνησης να νομοθετεί και να υλοποιεί τα νομοθετημένα αλλά πολύ περισσότερο αναδεικνύουν ότι **οι ιδεοληψίες τους ουσιαστικά βυθίζουν τα πανεπιστήμια σε ένα τέλμα, την περίοδο που έπρεπε να αποτελούν τις κινητήριες δυνάμεις της ανάπτυξης για την έξοδο από την κρίση**.

Οι συνεχιζόμενες μειώσεις της κρατικής επιχορήγησης οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια τα πανεπιστήμια στην **υποβάθμιση της διδακτικής διαδικασίας και στην δραστική μείωση της έρευνας** που διεξάγεται σε κάθε ίδρυμα. Τα προγράμματα έρευνας του νέου ΕΣΠΑ ακόμα δεν έχουν προκηρυχθεί, ενώ έχουν παρέλθει ήδη τα πρώτα τρία χρόνια του προγράμματος. Αντί αυτών το υπουργείο διαφημίζει την ίδρυση του ΕΛΙΔΕΚ και τα προγράμματα που θα δοθούν με δανεικά από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Από την άλλη μεριά αντιμετωπίζει ιδιαίτερα κοντόφθαλμα την φυγή των νέων επιστημόνων στο εξωτερικό. Θεωρεί ότι με επιδόματα ανεργίας και μόνο, υψηλά για τα σημερινά δεδομένα, για υποψήφιους διδάκτορες και μεταδιδάκτορες θα μειώσει την τάση φυγής. Η κυβέρνηση δεν μπορεί να καταλάβει ότι οι νέοι επιστήμονες και ιδιαίτερα αυτοί με πολλά προσόντα ξενιτεύονται όχι απλώς επειδή δεν βρίσκουν δουλειά σήμερα, αλλά πολύ περισσότερο επειδή **δεν βλέπουν κανένα μέλλον** για τη χώρα και τον εαυτό τους λόγω της ασκούμενης πολιτικής.

Η χώρα θέλει μεταρρυθμίσεις, κράτος που να λειτουργεί και επενδύσεις για να κρατήσει αυτό το δυναμικό. Από την άλλη πλευρά δεν αντιλαμβάνονται ότι **μόνο με αμοιβές, χωρίς εξοπλισμό και αναλώσιμα δεν μπορεί να γίνει έρευνα** και οι υπότροφοι του ΕΛΙΔΕΚ θα αδυνατούν να υλοποιήσουν την έρευνα που έχουν υποσχεθεί.

Παράλληλα, τα οικονομικά των μελών ΔΕΠ συνεχίζουν να είναι καθηλωμένα. Η κυβέρνηση αρνείται να υλοποιήσει την απόφαση του ΣΤΕ για την επιστροφή των αποδοχών μας στο ήδη μειωμένο επίπεδο του 2012, ενώ έχει αποκαταστήσει τις αποδοχές των δικαστικών. Στο μεταξύ, **αντί να έχουν δρομολογηθεί οι νέες ρυθμίσεις για τα ειδικά μισθολόγια, έχουμε πάγωμα των μισθολογικών εξελίξεων** από το Γενάρη του 2017, αφού δεν βρέθηκαν τα ισοδύναμα μέτρα για την κάλυψη του ελλείμματος, τη στιγμή που πανηγυρίζουν για «πλεόνασμα» .

- Θα βρείτε συγκεντρωμένη τη δραστηριότητα της ΚΙΠΑΝ στην ΠΟΣΔΕΠ, μέσα από τις ανακοινώσεις και παρεμβάσεις της διετίας, εδώ:

http://www.posdep.gr/index.php?option=com_docman&Itemid=207&task=doc_download&gid=2002

Ακολουθούν οι θέσεις της ΚΙΠΑΝ για το **13ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ, στο οποίο θα εκλεγεί η νέα διοίκηση της Ομοσπονδίας**

Προγραμματικές θέσεις της ΚΙΠΑΝ για το 13ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ:

Το 13^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ πραγματοποιείται σε μια κρίσιμη καμπή για τη χώρα και την ελληνική οικονομία. Η Ανώτατη Εκπαίδευση και η Έρευνα αποτελούν και αυτές μέρος και λύση του προβλήματος της χώρας.

Η Ανώτατη Εκπαίδευση είναι πηγή διανοητικού πλούτου, καινοτομίας και θέσεων εργασίας. Επιδιώκουμε η χώρα μας να είναι στρατηγικά εναρμονισμένη με τις σύγχρονες ευρωπαϊκές τάσεις οργάνωσης της τριτοβάθμιας και μεταλυκειακής εκπαίδευσης. Αναφερόμαστε στον ενιαίο ευρωπαϊκό χώρο εκπαίδευσης, δημόσιο και ιδιωτικό. Με έμφαση στην εξωστρέφεια και την ανταγωνιστικότητα του ελληνικού πανεπιστημίου και παραγωγική αξιοποίηση της πανεπιστημιακής έρευνας. Για τούτο και επιδιώκουμε την Ανάπτυξη ενός Ενιαίου Εθνικού Στρατηγικού Σχεδιασμού για την Ανώτατη Εκπαίδευση, την Έρευνα και την Καινοτομία.

Ακόμη και σήμερα, μετά από οχτώ χρόνια οικονομικής κρίσης και προσπαθειών δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας μας, με σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στη λειτουργία και τον προγραμματισμό των ΑΕΙ, διατηρούνται και αναπτύσσονται αξιολογες εστίες «αριστείας», οι οποίες πρέπει να ενθαρρυνθούν και να ενισχυθούν όσο το δυνατόν περισσότερο.

Η δημοσιονομική πολιτική από μόνη της δεν μπορεί να οδηγήσει μια οικονομία σε συνθήκες ανάπτυξης. Οι δαπάνες για την Ανώτατη Εκπαίδευση αποτελούν επένδυση για το παρόν και το μέλλον της χώρας. Αρκεί το όφελος να διοχετεύεται στον τελικό αποδέκτη: τους καθηγητές, τους φοιτητές και, τελικά, την κοινωνία.

Οι παρατάξεις των Πανεπιστημιακών που πολέμησαν λυσσαλέα τις μεταρρυθμίσεις και το θεσμικό πλαίσιο του Ν. 4009/2011 για την Ανώτατη Εκπαίδευση προσέβλεπαν στην παρούσα Κυβέρνηση για να το ανατρέψουν πλήρως και να επαναφέρουν τις συνθήκες που εξέθρεψαν το καθεστώς της αδιαφάνειας, της συναλλαγής, της αναξιοκρατίας και το σύστημα νομής της εξουσίας που αναπτύχθηκε στα Πανεπιστήμια από τη στρεβλή εκμετάλλευση των ρυθμίσεων του Νόμου-Πλαίσιο του 1982. Δυο χρόνια μετά, οι παρατάξεις αυτές παρακολουθούν αμήχανα τις προγραμματικές ασάφειες και τις “οβιδιακές” πολιτικές μεταμορφώσεις της κυβέρνησης ως προς τους στόχους και τα εργαλεία άσκησης πολιτικής.

Η ΚΙΠΑΝ συνεχίζει να απευθύνεται σε όλες και όλους τους συναδέλφους, που επιμένουν και σε αυτές τις συνθήκες να υποστηρίζουν τη διασφάλιση και επέκταση της ποιότητας, της αξιοκρατίας και της ακαδημαϊκής αριστείας και τις / τους **καλεί σε συνεργασία για να διεκδικήσουμε την εφαρμογή στο Ελληνικό δημόσιο Πανεπιστήμιο των βασικών αρχών λειτουργίας των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων που ισχύουν διεθνώς.**

Οι θέσεις της ΚΙΠΑΝ ενόψει του 13^{ου} Συνέδριου της Ομοσπονδίας είναι οι παρακάτω:

Η δημοσιονομική κρίση και η χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων

Η αδυναμία αντιμετώπισης ή έστω διαχείρισης της δημοσιονομικής και οικονομικής κρίσης της χώρας δημιουργεί μια ασφυκτική οικονομική πραγματικότητα στα Πανεπιστήμια, με περιορισμό των προϋπολογισμών τους, με οριακούς για τη λειτουργία τους διορισμούς νέων Καθηγητών, με τη δραστική περικοπή των ήδη χαμηλών αμοιβών των καθηγητών και με την παντελή έλλειψη προγράμματος δημοσίων επενδύσεων. Είναι ανεπαρκείς οι πόροι που διατίθενται, όχι για να εξελίξουν αλλά ακόμη και για να συντηρήσουν απλώς τις υπάρχουσες υποδομές σε λειτουργικό επίπεδο.

Η ΚΙΠΑΝ πιστεύει ότι, αντίθετα με ό,τι συνέβη μέχρι τώρα, η Ανώτατη Παιδεία και η Έρευνα πρέπει και μπορούν να είναι μοχλός της Καινοτομίας και της Ανάπτυξης, συμμετέχοντας σε μια συμφωνημένη στρατηγική εξόδου της χώρας από την κρίση. Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει:

- Η Πολιτεία να εξασφαλίσει την επαρκή χρηματοδότηση των Πανεπιστημίων, χρησιμοποιώντας ως κριτήρια κατάλληλους δείκτες απόδοσης και επίδοσης βασισμένους σε στόχους, τα αποτελέσματα της αξιολόγησης με ακαδημαϊκά κριτήρια και την κοινωνική λογοδοσία.
- Να λειτουργήσει η σχέση Χρηματοδότηση- Αξιολόγηση-Λογοδοσία στα ΑΕΙ δια μέσου και των προγραμματικών συμφωνιών, κεντρικά και με τις περιφέρειες
- Η Πολιτεία να διαμορφώσει το πλαίσιο ώστε να μπορούν τα Πανεπιστήμια υπό συνθήκες διαφάνειας και λογοδοσίας να αξιοποιήσουν στο έπακρο τους πόρους τους, αλλά και να αναζητήσουν και διασφαλίσουν νέους πόρους και πηγές χρηματοδότησης από τον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, σε εθνικό αλλά και διεθνές επίπεδο.
- Να προσδιοριστεί στις παρούσες συνθήκες ο ρόλος και η αποστολή της Ανώτατης Εκπαίδευσης, αποσαφηνίζοντας τη σχέση Πανεπιστημίων και ΤΕΙ και τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται ώστε ένα Ίδρυμα να μπορεί να ανταποκριθεί με επιτυχία σε αυτήν την αποστολή.
- Να διαμορφωθούν οι προϋποθέσεις, ώστε οι προϋπολογισμοί των πανεπιστημίων να διαμορφώνονται ανά Σχολή ή και σε επίπεδο ακαδημαϊκής μονάδας.

- Να αποκατασταθεί η συνταγματικά κατοχυρωμένη αξιοπρεπής αμοιβή των Πανεπιστημιακών Καθηγητών, αντίστοιχη με την πολυετή εκπαίδευσή τους, με το έργο που επιτελούν, με το λειτούργημα που υπηρετούν και τη διεθνή πραγματικότητα μέσα στην οποία καλούνται να υπάρξουν αλλά και να ανταγωνισθούν.
- Να καταρτιστεί ένα σχέδιο ανάκτησης των χαμένων θέσεων Καθηγητών και επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού των Πανεπιστημίων, που θα αποκαθιστά τις βασικές εκπαιδευτικές και ερευνητικές δραστηριότητες των Πανεπιστημίων σε επίπεδα αντίστοιχα με τις σημερινές ανάγκες και τις διεθνείς προκλήσεις.

Το θεσμικό πλαίσιο

Για να μπορέσει το Πανεπιστήμιο να ανταπεξέλθει στον ρόλο του, απαιτείται το αντίστοιχο θεσμικό πλαίσιο που θα του επιτρέπει να λειτουργεί χωρίς τις αγκυλώσεις του παρελθόντος. Ο Νόμος 4009/2011 ήταν μια σωστή αφετηρία στη κατεύθυνση αυτή.

Δεν έχει αξιολογηθεί η εμπειρία από την εφαρμογή αυτού του νόμου για την Ανώτατη Εκπαίδευση, που θα μας έδινε τη δυνατότητα να καταγράψουμε φαινόμενα δυσλειτουργίας και να σχεδιάσουμε κατάλληλες διορθωτικές παρεμβάσεις, αλλά και παρεμβάσεις ενίσχυσης και διεύρυνσης των ρυθμίσεων που έδειξαν ότι έχουν θετική επίδραση.

Η αποτίμηση της πρώτης προσπάθειας εφαρμογής αυτού του θεσμικού πλαισίου δεν μπορεί παρά να λαμβάνει υπόψη και την αντίδραση που αυτό είχε τόσο κατά τη νομοθέτησή του με τις πολλές τροποποιήσεις του, αλλά και στη φάση υλοποίησής του. Χρειάζεται να επιμείνουμε σε προσπάθειες μετεξέλιξής του, μέσα από την εμπειρία εφαρμογής του σε ένα ακόμη πιο σύγχρονο και αποτελεσματικό πλαίσιο, παρά την αποδυνάμωση και αλλαγή που έχει υποστεί από τις διαρκείς, σημαντικές και πρόωρες αναιρέσεις σε κομβικά σημεία του (τροποποιήσεις με τους Νόμους 4076/2012 και 4115/2013 και πλείστες όσες της παρούσας κυβέρνησης).

Η ΚΙΠΑΝ υποστήριξε κριτικά και δημιουργικά τις προτάσεις προσαρμογής του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας του ελληνικού πανεπιστημίου στα σύγχρονα δεδομένα με επιμονή, ως ευκαιρία της αναγκαίας μεταρρύθμισης και σύγκλισης με το Ευρωπαϊκό και το παγκόσμιο γίνεσθαι. Ακόμη, συνεισέφερε ιδέες για τη βελτίωση και την υπέρβαση δυσλειτουργιών που εμφανίστηκαν κατά το μεταβατικό στάδιο εφαρμογής.

Στο πλαίσιο αυτό επιμένουμε για το παρόν και μέλλον ότι:

- Πρέπει να ενισχυθεί η ουσιαστική αυτοτέλεια της διοίκησης και της λειτουργίας των ΑΕΙ, με την περαιτέρω ενίσχυση της ευθύνης του σώματος των Καθηγητών στη λήψη των κρίσιμων αποφάσεων για τα Ιδρύματά τους.
- Πρέπει να αποσαφηνιστεί ο ρόλος και οι αρμοδιότητες των διαφορετικών οργάνων (Σύγκλητος και Συμβούλιο Ιδρύματος) στην ανάπτυξη του Πανεπιστημίου, στη διοίκηση, στη διαχείριση και εξασφάλιση των απαιτούμενων οικονομικών πόρων για τη λειτουργία του.

- Πρέπει να αναβαθμιστεί η λειτουργία της Κοσμητείας και της Σχολής, έτσι ώστε να ενισχυθεί η συνέργεια μεταξύ Τμημάτων, στο εκπαιδευτικό και ερευνητικό πεδίο.
- Πρέπει να επιβεβαιωθεί ότι το πανεπιστημιακό άσυλο κατοχυρώνει την ελευθερία των ιδεών και της δημιουργικής σκέψης και δεν αποτελεί προπέτασμα πίσω από το οποίο ανθούν έκνομες δραστηριότητες, οι οποίες θα πρέπει να αντιμετωπίζονται αμελλητί από τα αρμόδια όργανα της πολιτείας.

Η εκπαίδευση και τα φοιτητικά θέματα

Πέραν των επιπτώσεων από τις δυσμενείς οικονομικές συνθήκες, των θεσμικών αγκυλώσεων και της απώλειας διδακτικού προσωπικού, η κυβέρνηση αδιαφορεί για την ποιότητα των σπουδών. Στο όνομα δήθεν κοινωνικής πολιτικής, επιβάλλει παράνομες μετεγγραφές, αυξάνει τους εισακτέους στα πανεπιστήμια και καθιερώνει έκτακτες εξεταστικές περιόδους, μετατρέποντας τα Πανεπιστήμια σε εξεταστικά κέντρα και δυσχεραίνοντας περαιτέρω τις προσπάθειες για διατήρηση της ποιότητας των προπτυχιακών, μεταπτυχιακών και διδακτορικών σπουδών.

Η ΚΙΠΑΝ θεωρεί ότι είναι απαραίτητη η οργάνωση δομών και θεσμών που ενισχύουν την αριστεία στις Προπτυχιακές, Μεταπτυχιακές, Διδακτορικές, Μεταδιδακτορικές σπουδές και στη Δια Βίου Εκπαίδευση.

Στο πλαίσιο αυτό:

- Θα πρέπει να εφαρμοστούν άμεσα διαδικασίες αξιολόγησης και πιστοποίησης των σπουδών και των πτυχίων που παρέχονται.
- Θα πρέπει να διευκολυνθεί η θέσπιση διατμηματικών και διασχολικών προγραμμάτων σπουδών, που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες εξελίξεις της επιστήμης.
- Θα πρέπει να διαμορφωθεί ένα σταθερό πλαίσιο για τον καθορισμό του αριθμού των εισαγομένων φοιτητών σε κάθε πρόγραμμα σπουδών, με συγκεκριμένα και αντικειμενικά κριτήρια, όπως είναι το διδακτικό και λοιπό προσωπικό, οι υποδομές και η χρηματοδότηση. Η γνώμη των Σχολών θα πρέπει να έχει βαρύνουσα σημασία στην τελική διαμόρφωση του αριθμού των εισακτέων.
- Θα πρέπει να καταργηθεί το αντιακαδημαϊκό και παγκόσμιας μοναδικότητας μέτρο των μετεγγραφών των φοιτητών, εκτός –ενδεχομένως– από πολύ ειδικές περιπτώσεις.

Η ενίσχυση της έρευνας και της καινοτομίας

Η έρευνα που διεξάγεται στα Πανεπιστήμια και στα Ερευνητικά Κέντρα συνεχώς συμπιέζεται από την έλλειψη πόρων από εθνικές πηγές, από την έλλειψη σταθερού θεσμικού πλαισίου για την έρευνα, με τις συχνές αναθεωρήσεις του σχετικού νόμου, από την έλλειψη ενός σταθερού, γνωστού σε όλους και τακτικού χρηματοδοτικού πλαισίου, ανεξάρτητα από το ύψος της χρηματοδότησης. Παρά

ταύτα, οι δείκτες επίδοσης των Ελληνικών Πανεπιστημίων και των Ερευνητικών Κέντρων παραμένουν ιδιαίτερα θετικοί στις διάφορες διεθνείς αξιολογήσεις.

Η ΚΙΠΑΝ τάσσεται υπέρ του εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου της Έρευνας και υπέρ της εγκαθίδρυσης ενός σταθερού με κρυστάλλινη διαφάνεια χρηματοδοτικού περιβάλλοντος, που θα ενισχύουν τη Βασική, την Εφαρμοσμένη Έρευνα και την Καινοτομία σε όλες τις Επιστήμες.

Παράλληλα, θα πρέπει να διευκολυνθεί η συνεργασία των Ελληνικών Πανεπιστημίων με άλλα Πανεπιστήμια εντός και εκτός Ελλάδος και με τους φορείς της αυτοδιοίκησης, της οικονομίας των επιχειρήσεων και της βιομηχανίας με σκοπό την ενίσχυση της καινοτομίας και της σύνδεσης με την οικονομική ανάπτυξη του τόπου.

Στο ίδιο πνεύμα, θα πρέπει να επανεξεταστεί η σχέση των **Σχολών Επιστημών Υγείας**, ιδιαίτερα των Ιατρικών Σχολών, με το Υπουργείο Υγείας και με τα Πανεπιστημιακά Νοσοκομεία, καθότι συνεισφέρουν σημαντικά στην παροχή υψηλού επιπέδου και σύγχρονες υπηρεσίες υγείας στους κατοίκους τόσο των μεγάλων αστικών κέντρων όσο και της περιφέρειας.

Ειδικότερα, το καθεστώς των σχέσεων των Ιατρικών και Οδοντιατρικών Σχολών και των Καθηγητών που υπηρετούν σε αυτές, που έχει σε όλο τον κόσμο ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, δεν πρέπει να δημιουργεί διαφοροποιήσεις από τις αντίστοιχες σχέσεις των Καθηγητών σε όλες τις άλλες σχολές. Ενδεικτικά, η αλλαγή του καθεστώτος της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας (ΕΣΔΥ) δεν μπορεί ούτε επί της αρχής να συζητηθεί, παρά μόνο αν καταργηθούν οι προνομιακές χρηματοδοτήσεις της από το Υπουργείο Υγείας και τηρηθούν για το προσωπικό της οι ίδιες διαδικασίες ανοιχτών κρίσεων που ισχύουν για όλους τους Καθηγητές ΑΕΙ.

Ο Χάρτης της Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας

Η Ελληνική ανώτατη εκπαίδευση αναπτύχθηκε χωρίς συγκεκριμένη στρατηγική και σχέδιο, αλλά με ad hoc αποφάσεις που εξυπηρετούσαν ανάγκες του πελατειακού πολιτικού συστήματος όλου του πολιτικού φάσματος. Το σχέδιο «Αθηνά» ήταν μια ευκαιρία να αρχίσει ο εξορθολογισμός του συστήματος. Δυστυχώς, η ευκαιρία αυτή χάθηκε και εν τέλει διαστρεβλώθηκε από τις μικροπολιτικές και πελατειακές πρακτικές και κυρίως την έλλειψη συγκεκριμένου στρατηγικού σχεδίου και ξεκάθαρης πολιτικής βούλησης από την τότε πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας αλλά και συνολικά από την τότε Κυβέρνηση.

Επαναδιατυπώνουμε την ανάγκη αναδιάταξης του χώρου της Ανώτατης Εκπαίδευσης με βάση αναφοράς την αρχή της “ακαδημαϊκής βιωσιμότητας” και της σύγχρονης ανάπτυξης του ελληνικού ακαδημαϊκού συστήματος. Στην αναδιάταξη αυτή πρωταγωνιστικό και αποφασιστικό ρόλο πρέπει να αναλάβουν τα ίδια τα ΑΕΙ.

Η ΚΙΠΑΝ υποστηρίζει ότι θα πρέπει να γίνει ξανά μια προσπάθεια για τη διαμόρφωση ενός σύγχρονου Χάρτη της Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας, με διακριτούς και αλληλοσυμπληρούμενους ρόλους για τα ΑΕΙ και τα Ερευνητικά Κέντρα. Για να γίνει αυτό βέβαια θα πρέπει παράλληλα να κινηθούν σοβαρά μελετημένες διαδικασίες και σε άλλες πτυχές του εκπαιδευτικού συστήματος, που

θα αποσυμφορήσουν την υπέρμετρα μεγάλη και στρεβλή ζήτηση των νέων για πανεπιστημιακές σπουδές στη χώρα μας.

Τα όργανα της Πολιτείας με αρμοδιότητες στην Ανώτατη Παιδεία

Η Ελληνική πολιτεία έχει θεσπίσει μια σειρά από συμβουλευτικά όργανα και οργανισμούς για να συμβάλλουν στο σχεδιασμό, στην ανάπτυξη και στην αξιολόγηση της Ανώτατης Εκπαίδευσης: Το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας (ΕΣΥΠ), το ΣΑΠΕ, το ΣΑΤΕ και την ΑΔΙΠ. Δυστυχώς, η κυβέρνηση όχι μόνο δεν έχει υποστηρίξει αλλά, αντίθετα, έχει υποβαθμίσει τη λειτουργία αυτών των θεσμών και οργανισμών. Ειδικότερα, πολλά από τα όργανα αυτά παραμένουν χωρίς αξιοποίηση των δυνατοτήτων και του έργου τους και τελευταία χωρίς περιεχόμενο και προγραμματισμό στόχων, με ευθύνη της κυβέρνησης που τα έχει η ίδια ορίσει.

Η ΚΙΠΑΝ πιστεύει ότι θα πρέπει να διασφαλιστούν οι απαραίτητοι πόροι και η επιστημονική και διοικητική υποστήριξη των οργάνων αυτών, έτσι ώστε να μπορέσουν να συμβάλουν στην ανάπτυξη και αξιολόγηση των ΑΕΙ. Σημαντικός και ιδιαίτερος είναι ο ρόλος της ΑΔΙΠ ως ανεξάρτητης αρχής, όπως και η λειτουργία οργάνων που θα αποτελούν το φόρουμ εθνικού διαλόγου για τη χάραξη μια εθνικής πολιτικής για τα ΑΕΙ και γενικότερα την Παιδεία, πέρα από κόμματα και κυβερνήσεις.

Για τούτο επιμένουμε πως πρέπει να υποστηριχθεί η ΑΔΙΠ στην εκτέλεση του πολύ σημαντικού έργου που της έχει ανατεθεί στην αξιολόγηση των ΑΕΙ και, σε συνεργασία με ένα έγκυρο διεθνή οργανισμό, να προχωρήσει στην αξιολόγηση του θεσμικού πλαισίου που ισχύει από το 2011. Τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης θα ληφθούν υπόψη στην οποιαδήποτε σοβαρή παρέμβαση πρόκειται να γίνει στο θεσμικό πλαίσιο.

Η λειτουργία της ΠΟΣΔΕΠ

Η ΚΙΠΑΝ ήταν η πρώτη κίνηση Πανεπιστημιακών που αγωνίστηκε υπέρ μιας ουσιαστικής αλλά και νομότυπης λειτουργίας της Ομοσπονδίας των Πανεπιστημιακών δασκάλων. Μιας Ομοσπονδίας που θα είναι αντάξια του ρόλου και του χαρακτήρα του ακαδημαϊκού λειτουργήματος που επιτελούν τα μέλη της. Η ΚΙΠΑΝ πρώτη υποστήριξε ότι η επίτευξη της συνταγματικά κατοχυρωμένης αυτοδιοίκησης των Πανεπιστημίων εξαρτάται από το βαθμό ενεργού συμμετοχής των ίδιων των Πανεπιστημιακών στη λήψη όλων των σημαντικών αποφάσεων για τα ιδρύματά τους.

Δυστυχώς, την τελευταία τετραετία, η Ομοσπονδία επανήλθε σταδιακά αλλά ουσιαστικά στην προ του 2009 κατάσταση, λόγω της δράσης (ή απουσίας δράσης) υπερσυντηρητικών, αντιμεταρρυθμιστικών και σκληρά συντεχνιακών δυνάμεων, με ελάχιστα ή ανύπαρκτα ακαδημαϊκά χαρακτηριστικά, καθώς και λόγω προσωπικών πολιτικών, φιλοδοξιών και επιδιώξεων, που παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες και εναλλακτικές συμβιβαστικές προτάσεις της ΚΙΠΑΝ, κατέστησαν αδύνατη τη συγκρότηση του Προεδρείου της Ομοσπονδίας την τελευταία τριετία.

Αντίθετα, υπήρξαμε μάρτυρες μιας διαρκούς και υπόγειας συνεργασίας σε όλα τα θέματα -καθημερινά και στρατηγικά- των στενών ηγετικών ομάδων των δύο αυτοαποκαλούμενων «μεγάλων παρατάξεων» (ή ό,τι είχε απομείνει από αυτές)

ΑΣΚΕΥ και Πανεπιστημιακοί Δάσκαλοι, πρωτοφανή στα χρονικά της Ομοσπονδίας από ιδρύσεώς της.

Οι ηγεσίες αυτών των παρατάξεων συμφωνούσαν στις αντιμεταρρυθμιστικές και αναχρονιστικές θέσεις που υποστήριζαν και συνέπλεαν στην ενίοτε σιωπηρή αλλά συνήθως φανερή υποστήριξη όλων των οβιδιακών μεταμορφώσεων της Κυβέρνησης της τελευταίας διετίας.

Οι ηγεσίες όμως των παρατάξεων αυτών -σε αντίθεση με τις ηγεσίες των δύο συμμαχών της μοιραίας για τη χώρα κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ- δεν διέθεταν το ελάχιστο πολιτικό ανάστημα, ακαδημαϊκή υπευθυνότητα και τόλμη, για να προχωρήσουν και τυπικά στο σχηματισμό ενός κοινού μεταξύ τους Προεδρείου της Ομοσπονδίας, ίσως φοβούμενοι τις αντιδράσεις των ανυποψίαστων ψηφοφόρων τους. Έτσι, αναλώθηκαν στην κατάστρωση και εκτέλεση ενός ανεπιτυχούς σχεδίου επίρριψης των ευθυνών στην ΚΙΠΑΝ, που δεν επανέλαβε το λάθος του 2013 όταν, ελπίζοντας ότι άτομα των οποίων η αναξιοπιστία ήταν ήδη ευρέως γνωστή θα μπορούσαν, έστω για μια φορά στην ιστορία τους, να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων.

Εκτιμάμε ότι η σημερινή κρίση της Ομοσπονδίας είναι ποιοτικά χειρότερη και πιο επικίνδυνη από εκείνη στην οποία βρισκόταν η Ομοσπονδία πριν το 2009. Τούτο επειδή οι δυνάμεις που προκάλεσαν την κρίση αυτή τη φορά έχουν ως στόχο τους να διατηρηθεί η Ομοσπονδία στο διηνεκές σ' αυτή την κατάσταση εκφυλισμού, καθιστώντας έτσι την ίδια αναξιόπιστη και τις παρεμβάσεις της αναποτελεσματικές. Έτσι, το πεδίο εντός και εκτός του πανεπιστημιακού συστήματος θα μείνει ανοικτό και ελεύθερο ώστε να αλωνίζουν κατά το δοκούν, προς ίδιον όφελος, οι άκρο-αριστερό-δεξιό πολιτικοί ινστρουχτορες και τα ακαδημαϊκά ενεργούμενά τους στο βαθύ παρα-πανεπιστημιακό κατεστημένο.

Ως συνέπεια αυτών, παρακολουθήσαμε:

- ✓ την αδρανοποίηση της στέρεης, ισχυρής, βαθύτατα ειλικρινούς συμμαχίας (πρωτοφανούς στα χρονικά ύπαρξης των τριών Ομοσπονδιών) της ΠΟΣΔΕΠ με τις άλλες Ομοσπονδίες του χώρου της Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας, που με πολύ κόπο είχε οικοδομηθεί μετά το 2009 και είχε επιδράσει καθοριστικά σε όλα τα μεγάλα θεσμικά και άλλα γεγονότα, που συνέβησαν εκείνη την περίοδο.
- ✓ Μια στροφή σε φιλοκυβερνητική πολιτική, χωρίς προσχήματα και αιδώ, στα πλαίσια των κοινών αντιμεταρρυθμιστικών πολιτικών των δύο «μεγάλων» παρατάξεων.
- ✓ Την αυθαίρετη, εικονική και πολλάκις προβληματική εκπροσώπηση της Ομοσπονδίας από ομάδες και άτομα, που χρησιμοποιούσαν το όνομα της ΠΟΣΔΕΠ -κατ' επέκταση την υπόληψη, την αξιοπρέπεια, το κύρος και τη βαρύτητα των ακαδημαϊκών λειτουργιών- χωρίς να δίνουν αναφορά σε κανένα.
- ✓ Την απουσία ουσιαστικών παρεμβάσεων της ΠΟΣΔΕΠ σε οποιοδήποτε επίπεδο για θέματα σχετικού ενδιαφέροντος. Είναι χαρακτηριστικό ότι την τελευταία 4ετία η ΠΟΣΔΕΠ μόνο 3 φορές έγινε δεκτή από Υπουργό Παιδείας.

- ✓ Το σημαντικότερο, την αδυναμία παραγωγής νέου πολιτικού ακαδημαϊκού λόγου, συλλογικά από την Ομοσπονδία, είτε για νέα θέματα που η ίδια όφειλε να αναδείξει είτε για ανοικτά θέματα, που απαιτούσαν σοβαρές παρεμβάσεις.

Η ΚΙΠΑΝ τάσσεται υπέρ της ενδυνάμωσης της λειτουργίας της ίδιας της ΠΟΣΔΕΠ, έτσι ώστε να εκπροσωπεί πραγματικά τους πανεπιστημιακούς λειτουργούς **με αξιοπρέπεια, ακαδημαϊκά και ακηδεμόνευτα**, να διεκδικεί τα οικονομικά και θεσμικά μας αιτήματα με τεκμηριωμένες θέσεις, με αποτελεσματικότητα και με μαχητικότητα απέναντι σε κάθε πολιτική ηγεσία, κάθε κόμμα και κάθε εξουσία.

Πρόσκληση σε συνεργασία

Η ΚΙΠΑΝ καλεί όλες και όλους τις συναδέλφισες και τους συναδέλφους που έχουν ειλικρινή διάθεση συνεργασίας, να συμμετάσχουν στις εκλογικές διαδικασίες στην πορεία προς το 13^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ, είτε συμμετέχοντας στα υπό διαμόρφωση ψηφοδέλτια της ΚΙΠΑΝ και των συνεργαζόμενων μ' αυτή δυνάμεων, είτε διαμορφώνοντας δικά τους νέα ψηφοδέλτια ή ψηφίζοντας όποιους αυτοί κρίνουν άξιους να τους εκπροσωπήσουν, ώστε μαζικά και -γιατί όχι- καθολικά να αγωνιστούμε για ένα σύγχρονο, ακαδημαϊκά ποιοτικό δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Για ένα Πανεπιστήμιο που:

- θα ανταποκρίνεται στις προσδοκίες μας, στις προσδοκίες των φοιτητών μας και των οικογενειών τους, στις προσδοκίες όλου του ελληνικού λαού,
- θα αντλεί δυνάμεις από τον πολιτισμό που γεννήθηκε στον τόπο μας και που θα παράγει επιστήμη και πολιτισμό για την κοινωνία αλλά και τον κόσμο ολόκληρο,
- θα συμβάλλει καθοριστικά στη δημιουργία μιας σύγχρονης μεταμνημονιακής κοινωνίας με στέρεη οικονομική ανάπτυξη και ορθολογική λειτουργία.

πορευόμαστε ακαδημαϊκά και ακηδεμόνευτα .....

**Διοικούσα Επιτροπή της
ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ**